Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU MÄÄRUS (neljas koda)

26. oktoober 2023 *

Tühistamishagi – Institutsiooniline õigus – Schengeni *acquis*' sätete täielik kohaldamine Rumeenias – Vaidlustatava akti puudumine – Nõutud ühehäälsust ei saavutatud – Osaline ilmselge vastuvõetamatus – Taotlus tähtaja andmiseks, et võimaldada kaebuse läbivaatamist jätkata – Osaline ilmselge pädevuse puudumine

Kohtuasjas T-48/23,

Eugen Tomac, elukoht Brüssel (Belgia), esindaja: *avocat* R. Duta,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu,

kostja,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: president R. da Silva Passos (ettekandja), kohtunikud S. Gervasoni ja I. Reine,

kohtusekretär: V. Di Bucci,

on teinud järgmise

määruse

1 Hageja Eugen Tomac palub oma ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis esiteks tühistada Euroopa Liidu Nõukogu 8. detsembri 2022. aasta „otsus“ mitte vastu võtta nõukogu otsuse eelnõu nr 15218/22 Schengeni *acquis*' sätete täieliku kohaldamise kohta Bulgaarias ja Rumeenias (edaspidi „eelnqõu nr 15218/22“) ning teiseks, juhul kui tema eelisseisundis hageja staatust ei tunnustata, määrata tähtaeg, mis võimaldab vajaduse korral selles seisundis tegutseval Euroopa Parlamendil või mõnel muul Euroopa Liidu institutsioonil või liikmesriigi institutsioonil hagi uuesti esitada.

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

Vaidluse taust

2 Nõukogu 20. mai 1999. aasta otsuse 1999/435/EÜ, mis käsitleb Schengeni acquis' määratlust, et kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepingu ja Euroopa Liidu lepingu asjakohaste sätetega kindlaks määrata iga acquis'd moodustava sätte või otsuse õiguslik alus (EÜT 1999, L 176, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 136), artiklis 1, milles on viidatud A lisale, osutatud Schengeni acquis' on õigusraamistik, mille eesmärk on kontrollide järkjärguline kaotamine ühispiiridel Schengeni ala liikmesriikides.

3 Amsterdami lepinguga lisati Euroopa Liidu lepingule ja EÜ asutamislepingule protokoll, millega Schengeni acquis' integreeritakse Euroopa Liidu raamistikku (EÜT 1997, C 340, lk 93). Seejärel lisati Lissaboni lepingule (ELT 2010, C 83, lk 290) Euroopa Liidu lepingule lisatud protokoll (nr 19) Euroopa Liidu raamistikku integreeritud Schengeni acquis' kohta (ELT 2008, C 115, lk 290).

4 Eelkõige, mis puudutab Rumeeniat, siis Bulgaaria Vabariigi ja Rumeenia ühinemistingimusi ja Euroopa Liidu aluslepingute kohandusi käsitleva akti (ELT 2005, L 157, lk 203) Bulgaaria Vabariigi ja Rumeenia Euroopa Liitu vastuvõtmise tingimusi ja korda käsitleva protokolli (ELT 2005, L 157, lk 29, edaspidi „Rumeenia liiduga ühinemist käsitlev protokoll"), artikli 4 lõigetes 1 ja 2 on ette nähtud:

„1. Schengeni *acquis*' sätted […] Euroopa Liidu raamistikku integreeritud Schengeni *acquis*' kohta, ning Schengeni *acquis*'l põhinevad või sellega muul viisil seotud aktid, mis on loetletud II lisas, samuti muud samalaadsed aktid, mis on võetud vastu enne ühinemiskuupäeva, on Bulgaaria [Vabariigile] ja Rumeeniale siduvad ja neid kohaldatakse nimetatud riikides alates ühinemiskuupäevast.

2. Need Euroopa Liidu raamistikku integreeritud Schengeni *acquis*' sätted ning Schengeni *acquis*'l põhinevad või sellega muul viisil seotud aktid, millele ei ole lõikes 1 osutatud, on Bulgaaria [Vabariigile] ja Rumeeniale siduvad alates ühinemiskuupäevast, kuid neid kohaldatakse kummaski nimetatud riigis üksnes nõukogu sellekohase Euroopa otsuse alusel, mis tehakse pärast Schengeni kehtiva hindamiskorra kohaselt toimunud kontrollimist, kas asjaomases riigis on kõnealuse *acquis*' kõigi osade rakendamise tingimused täidetud.

Nõukogu teeb oma otsuse ühehäälselt pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga, kusjuures hääletamisel osalevad nõukogu liikmed, kes esindavad nende liikmesriikide valitsusi, mille suhtes on käesolevas lõikes osutatud sätted juba jõustunud, ning selle liikmesriigi valitsuse esindaja, mille suhtes nimetatud sätted jõustatakse. […]".

5 Pärast 1. jaanuaril 2007 liiduga ühinemist võttis Rumeenia aastatel 2009-2011 Schengeni hindamismenetluse raames rea meetmeid, et täita Schengeni *acquis*' sätete täielikuks kohaldamiseks vajalikud kriteeriumid.

6 Nõukogu eesistujariik valmistas 29. septembril 2010 ja 8. juulil 2011 ette ja muutis hiljem esimest nõukogu otsuse eelnõu, mis käsitleb Schengeni *acquis*' sätete täielikku kohaldamist Bulgaaria Vabariigis ja Rumeenias, nimelt eelnõu nr 14142/10, millest sai eelnõu nr 14142/1/10 (edaspidi „eelnõu nr 14142/10").

7 Parlament võttis 8. juuni 2011. aasta resolutsioonis eelnõu nr 14142/10 kohta (ELT 2012, EÜ 380, lk 160) selle eelnõu kohta pooldava seisukoha.

8 Nõukogu Schengeni küsimuste töörühma Schengeni hindamiskoosseis märkis oma 9. juuni 2011. aasta järeldustes selle hindamisprotsessi lõpetamise kohta, mis käsitles Rumeenia valmisolekut kõikide Schengeni *acquis*' sätete rakendamiseks, (9166/3/11 REV 3), et Schengeni hindamismenetlused Rumeenia suhtes on lõpetatud. Märkides, et tingimused kõigis Schengeni *acquis*' valdkondades on Rumeenias täidetud, järeldas ta, et nõukogu võib teha Rumeenia liiduga ühinemist käsitleva protokolli artikli 4 lõikes 2 osutatud otsuse.

9 Kuigi 24. juunil 2011 oli kokku lepitud, et otsus Rumeenia ühinemise kohta Schengeni alaga tuleb teha hiljemalt 2011. aasta septembriks, lükkas nõukogu hääletamise selle otsuse vastuvõtmise kohta 22. septembri 2011. aasta istungil siiski edasi.

10 Parlament kordas 13. oktoobri 2011. aasta resolutsioonis Bulgaaria ja Rumeenia ühinemise kohta Schengeni alaga (ELT 2013, EÜ 94, lk 13) oma toetust Rumeenia ühinemisele Schengeni alaga. Ta kutsus nõukogu võtma selleks vajalikke meetmeid.

11 Nõukogu 7. detsembri 2011. aasta otsuse eelnõu nr 14302/3/11 suhtes, mille koostas nõukogu eesistujariik, ei toimunud 9. detsembri 2011. aasta istungil hääletamist nõukogus.

12 Parlament kutsus oma 11. detsembri 2018. aasta resolutsioonis Schengeni *acquis*' sätete täieliku kohaldamise kohta Bulgaarias ja Rumeenias ning kontrolli kaotamise kohta sisepiiridel nii maal, merel kui ka õhuruumis (ELT 2020, C 388, lk 18) nõukogu esiteks esitama võimalikult kiiresti eelnõu nr 14142/10 alusel uue otsuse eelnõu Schengeni *acquis*' sätete täieliku kohaldamise kohta Rumeenias ja teiseks võtma ühe õigusaktiga viivitamata vastu otsus kontrollide kaotamise kohta sisepiiridel.

13 Seejärel kinnitas Euroopa Komisjon, et Rumeenia täidab vajalikke tingimusi, et Schengeni *acquis*' sätteid saaks selles riigis kohaldada, ja kutsus esimeses, 2. juuni 2021. aasta teatises Euroopa Parlamendile ja nõukogule pealkirjaga „Täielikult toimiva ja vastupidava Schengeni ala loomise strateegia" (COM(2021) 277 final), ning seejärel teises, 24. mai 2022. aasta teatises Euroopa Parlamendile, Euroopa Ülemkogule, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Schengeni olukorda käsitlev aruanne (2022)" (COM(2022) 0301 final), võtma selleks vajalikke meetmeid.

14 Parlament kutsus 18. oktoobri 2022. aasta resolutsioonis Rumeenia ja Bulgaaria Schengeni alaga ühinemise kohta (ELT 2023, C 149, lk 11) nõukogu uuesti tegema kõik vajaliku, et võtta 2022. aasta lõpuks vastu otsus Schengeni *acquis*' sätete täieliku kohaldamise kohta Rumeenias.

15 21. oktoobri 2022. aasta eksperdiaruandes, mis koostati komisjoni juhtimisel Bulgaariasse ja Rumeeniasse tehtud vabatahtliku teabekogumismissiooni raames Schengeni *acquis*' kohaldamise ja selle arengu kohta alates 2011. aastast (13906/22), kinnitati 2011. aastal lõpetatud hindamismenetluste järeldusi. Aruandes toodi ka esile, et Rumeenia on rakendanud *acquis*'d ja selle vahendeid ning isegi tugevdanud nende kohaldamist kõigis valdkondades. Komisjon kordas Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatud 16. novembri 2022. aasta teatises „Tugevdame Schengeni ala Bulgaaria, Rumeenia ja Horvaatia täieliku osalemisega sisepiirikontrollita alal" (COM(2022) 636 final) nõukogule esitatud üleskutset lubada Rumeenial ühineda Schengeni alaga.

16 Nõukogu eesistujariik koostas 29. novembril 2022 Rumeenia liiduga ühinemist käsitleva protokolli artikli 4 lõike 2 alusel eelnõu nr 15218/22.

17 8. detsembril 2022 toimus justiits- ja siseküsimuste (JSK) nõukogu istung, et võtta vastu otsus Schengeni ala poliitilise juhtimise (st Schengeni nõukogu) ja muu kui seadusandliku tegevuse alusel eelnõu nr 15218/22 kohta, mis oli esitatud istungi päevakorra punkti 3 alapunktis a, milles oli ette nähtud, et eelnõu võimalikuks vastuvõtmiseks võib nõuda hääletamist. Kuna liikmesriikide valitsuste esindajad ei olnud sellel istungil eelnõuga nr 15218/22 ühehäälselt nõus, siis ei võetud seda eelnõu vastu.

18 Hageja on Rumeenia kodanikust Euroopa Parlamendi liige.

19 Hageja küsis 15. detsembri 2022. aasta e-kirjaga nõukogu peasekretariaadi justiits- ja siseküsimuste peadirektoraadi peadirektorilt, kas tal oleks võimalik edastada talle hääletustulemused nõukogu 8. detsembri 2022. aasta istungi päevakorras olnud Schengeni *acquis*' täieliku kohaldamise kohta Rumeenias ja selle istungi protokoll või sellega seotud aruanne.

20 Nõukogu peasekretariaadi justiits- ja siseküsimuste peadirektoraadi peadirektor vastas hagejale 16. detsembri 2022. aasta e-kirjaga, et sellel istungil ei võetud eelnõu nr 15218/22 tegelikult vastu ja et vastavalt nõukogu kodukorra artiklitele 8 ja 9 ei ole hääletustulemused õigusakti üle peetud üldsusele mitte avatud arutelude puhul avalikud. Ta lisas, et ka selle menetluse protokolle ei ole avalikustatud.

Hageja nõuded

21 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada nõukogu 8. detsembri 2022. aasta „otsus" jätta eelnõu nr 15218/22 vastu võtmata;

– juhul, kui talle ei anta eelisseisundis hageja staatust, anda tähtaeg, mis võimaldab vajaduse korral sellises seisundis tegutseva parlamendi või mõne muu liidu institutsiooni või liikmesriigi institutsiooni nimel hagi uuesti esitada;

– mõista kohtukulud välja nõukogult.

Õiguslik käsitlus

22 Üldkohtu kodukorra artikli 126 kohaselt, kui Üldkohus ei ole ilmselgelt pädev hagi läbi vaatama või kui hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu, võib ta igal ajal ja ilma menetlust jätkamata lõpetada kohtuasja põhistatud määrusega.

23 Üldkohus leiab käesolevas kohtuasjas, et tal on toimiku materjalide põhjal piisavalt teavet, ja otsustab lahendada kohtuasja vastavalt kõnealusele artiklile ilma menetlust jätkamata.

24 Esmalt, kuna hagi vastuvõetavus on avalikul huvil põhinev väide, mille Üldkohus peab esitama omal algatusel, ei sõltu Üldkohtu kodukorra artikli 126 alusel kohtumääruse tegemine hagi vastuvõetavuse vaidlustamisest kostja poolt. Seega ei ole käesoleval juhul hagi ilmselge vastuvõetamatuse hindamisel oluline, et kostjale ei ole hagiavaldust kätte toimetatud ja ta ei saanud seetõttu väita, et hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu (vt selle kohta 5. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Credito Fondiario *vs.* CRU, C-69/19 P, EU:C:2020:178, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).

25 Tühistamishagi vastuvõetavust puudutavast väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb ka, et nende aktide kvalifitseerimisel tuleb vaadelda nende aktide enda sisu ja nende vastuvõtjate tahet. Selles osas on vaidlustatavad aktid ELTL artikli 263 tähenduses põhimõtteliselt kõik institutsioonide vastuvõetud aktid, sõltumata nende laadist või vormist, milles antakse haldusmenetluse lõpus institutsiooni lõplik seisukoht ja mille eesmärk on tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi (vt selle kohta 17. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas Athinaïki Techniki *vs.* komisjon, C-521/06 P, EU:C:2008:422, punkt 42; 26. jaanuari 2010. aasta otsus kohtuasjas Internationaler Hilfsfonds *vs.* komisjon, C-362/08 P, EU:C:2010:40, punkt 52, ja 19. novembri 2013. aasta otsus kohtuasjas komisjon *vs.* nõukogu, C-63/12, EU:C:2013:752, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Neid põhimõtteid arvestades tuleb kontrollida, kas käesoleval juhul kujutab nõukogu poolt eelnõu nr 15218/22 vastu võtmata jätmine endast vaidlustatavat akti ELTL artikli 263 tähenduses.

27 Nagu hageja märgib, on tõsi, et Rumeenia liiduga ühinemist käsitleva protokolli artikli 4 lõikest 2 tuleneb, et nõukogu otsuse Schengeni *acquis*' sätete täieliku kohaldamise kohta Rumeenias võib vastu võtta alles pärast seda, kui Schengeni hindamismenetluste kohaselt on kontrollitud, et selles liikmesriigis on täidetud kõik tingimused, mis on vajalikud *acquis*' asjaomaste osade kohaldamiseks (vt eespool punkt 4). Samuti on tõsi, et käesoleval juhul lõpetati see kontrollimine nõukogu Schengeni küsimuste töörühma Schengeni hindamise koosseisu järelduste vastuvõtmisega 9. juunil 2011 (vt eespool punkt 8).

28 Tuleb siiski rõhutada, et nendesamade sätete kohaselt on Schengeni hindamismenetluse ja nimetatud kontrollimise lõpetamine vaid üks etapp menetluses, millega peab kaasnema konsulteerimine parlamendiga, millele omakorda peab järgnema nõukogu otsuse vastuvõtmine Schengeni *acquis*' sätete täieliku kohaldamise kohta Rumeenias.

29 Eelkõige tuleneb Rumeenia liiduga ühinemist käsitleva protokolli artikli 4 lõike 2 teisest lõigust, et nõukogu võib sellise otsuse vastu võtta ainult nende liikmesriikide valitsusi esindavate liikmete, kelle suhtes Schengeni *acquis*' sätted on juba jõustunud, ja Rumeenia valitsuse esindaja, kelle suhtes need sätted jõustuvad, ühehäälsel nõusolekul.

30 Seega saab Rumeenia liiduga ühinemist käsitleva protokolli artikli 4 lõikes 2 osutatud nõukogu otsus olla olemas, vaatamata Schengeni hindamismenetluse lõpetamisele, ja tekitada seega hagejale siduvaid õiguslikke tagajärgi ainult siis, kui see on vastu võetud ühehäälselt eespool punktis 29 osutatud tingimustel (vt selle kohta ja analoogia alusel 13. juuli 2004. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* nõukogu, C-27/04, EU:C:2004:436, punkt 30).

31 Käesolevas asjas tuleb aga märkida, et vaatamata Schengeni hindamismenetluse lõpetamisele ja parlamendi 8. juuni ja 13. oktoobri 2011. aasta, 11. detsembri 2018. aasta ja 18. oktoobri 2022. aasta resolutsioonide vastuvõtmisele ei saavutatud nõukogus eelnõu nr 15218/22 hääletamise puhul nõutavat asjaomaste liikmesriikide valitsuste esindajate ühehäälsust (vt eespool punkt 17).

32 Samuti tuleb märkida, et Rumeenia liiduga ühinemist käsitleva protokolli artiklis 4 ei ole kehtestatud mingit tähtaega, mille möödumisel peab nõukogu otsus, millele on viidatud sama artikli lõikes 2, olema vastu võetud või see loetakse vastuvõetuks.

33 Seega oleks vastuolus selle artikli sõnastusega – mis näeb selgesõnaliselt ette mitmeetapilise menetluse, ilma et selleks oleks ette nähtud mingeid tähtaegu –, kui eelnevate etappide lõpetamisest tuleneks, et kaob nõukogu pädevus võtta asjaomaste liikmesriikide valitsuste

esindajate ühehäälse otsusega vastu otsus selle artikli tähenduses. Seega ei saa nende etappide lõpetamine või liidu institutsiooni mis tahes muu seisukohavõtt olla nende esindajate jaoks siduv ega olla eeldus selle kohta, et nad on võtnud seisukoha enne sellise otsuse ametlikku vastuvõtmist eespool punktis 29 nimetatud tingimustel.

34 Seega jääb nõukogule võimalus võtta eelnõu nr 15218/22 uuesti ühe järgmise istungi päevakorda või nõukogu eesistujariigile võimalus koostada uus nõukogu otsuse eelnõu Schengeni *acquis*' sätete täieliku kohaldamise kohta Rumeenias. Seejuures ei eelda eelnõu nr 15218/22 hääletamine tagasipöördumist nõukogu otsuse vastuvõtmisele eelnevate etappide lõpetamise juurde Rumeenia liiduga ühinemist käsitleva protokolli artikli 4 lõike 2 tähenduses, st teisisõnu nimetatud artiklis sätestatud menetluse täielikku uuesti alustamist.

35 Eeltoodud kaalutlusi silmas pidades tuleb järeldada, et nõutava ühehäälsuse puudumisel ei ole nõukogu võtnud vastu otsust Rumeenia liiduga ühinemist käsitleva protokolli artikli 4 lõike 2 tähenduses ja et hääletus, millega kaasneb eelnõu nr 15218/22 vastu võtmata jätmine, ei ole iseenesest samaväärne nõukogu keeldumisega võtta selline otsus vastu hiljem.

36 Seega ei saa eelnõu nr 15218/22 vastu võtmata jätmist pidada vaidlustatavaks aktiks ELTL artikli 263 tähenduses (vt analoogia alusel 13. juuli 2004. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* nõukogu, C-27/04, EU:C:2004:436, punkt 34).

37 Lisaks ei ole selline järeldus vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 sätestatud õigusega tõhusale õiguskaitsevahendile, kuna väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole põhiõiguste harta artikli 47 eesmärk muuta aluslepingutes sätestatud kohtuliku kontrolli süsteemi, eelkõige liidu kohtutele vahetult esitatud hagide vastuvõetavust käsitlevaid eeskirju (vt 30. aprilli 2020. aasta kohtuotsus Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych *vs.* komisjon, C-560/18 P, EU:C:2020:330, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 20. mai 2021. aasta kohtumäärus LG jt *vs.* komisjon, T-482/20, ei avaldata, EU:T:2021:290, punkt 64 ja seal viidatud kohtupraktika; vt ka seoses sellega ja analoogia alusel 27. aprilli 2021. aasta kohtumäärus Macías Chávez jt *vs.* Hispaania ja parlament, T-719/20, EU:T:2021:216, punkt 37 (ei avaldata)). Kuna, nagu eespool selgitatud, ei ole eelnõu nr 15218/22 vastu võtmata jätmise tulemusel toimunud hääletamine nõukogu otsus Rumeenia liiduga ühinemist käsitleva protokolli artikli 4 lõike 2 tähenduses ega kujuta endast vaidlustatavat akti, ei saa hageja õigusele tõhusale õiguskaitsevahendile tuginedes takistada käesoleva hagi vastuvõetavuse eeskirjade kohaldamist (vt selle kohta 20. mai 2021. aasta kohtumäärus LG jt *vs.* komisjon, T-482/20, ei avaldata, EU:T:2021:290, punkt 64).

38 Järelikult tuleb nõuete esimene osa, milles palutakse tühistada nõukogu 8. detsembri 2022. aasta „otsus", millega jäeti vastu võtmata eelnõu nr 15218/22, ilmselge vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata, ilma et oleks vaja analüüsida apellandi selle kohta esitatud sisulisi argumente.

39 Mis puutub nõuete teise ossa, milles palutakse Üldkohtul juhul, kui ta ei tunnusta hagejat eelisseisundis hagejana, anda tähtaeg, et Euroopa Parlament või mõni muu liidu institutsioon või liikmesriigi institutsioon saaks sellises seisundis hagi uuesti esitada, siis tuleb esiteks rõhutada, et ELTL artikli 263 teise lõigu kohaselt tunnustatakse eelisseisundis hagejatena ainult liikmesriike, parlamenti, nõukogu või komisjoni. Neid asjaolusid arvestades ei saa hagejale käesolevas asjas seda seisundit anda.

40 Teiseks tuleb märkida, et Üldkohtul ei ole mingit pädevust „kehtestada tähtaega“ parlamendile, liidu teisele institutsioonile või Rumeeniale selleks, et esitada hagi nõukogu 8. detsembri 2022. aasta „otsuse“ peale, millega jäeti vastu võtmata eelnõu nr 15218/22. Seoses sellega on oluline korrata, et hagi esitamise tähtajad, mis on paika pandud selleks, et tagada õiguslike olukordade selgus ja turvalisus, ning selleks, et vältida igasugust diskrimineerimist, on kehtestatud avalikes huvides ning ei pooltel ega kohtul ei ole õigust nende üle otsustada (vt 25. oktoobri 2007. aasta kohtumäärus Estaser El Mareny *vs.* komisjon, T-274/06, ei avaldata, EU:T:2007:323, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

41 Seetõttu tuleb see nõue ja seega ka teine väide ilmselge pädevuse puudumise tõttu tagasi lükata.

42 Sellest järeldub, et hagi tuleb jätta osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse tõttu ja osaliselt ilmselge pädevuse puudumise tõttu läbi vaatamata, ilma et nõukogu oleks vaja teavitada.

Kohtukulud

43 Kuna käesolev kohtumäärus on tehtud enne hagi nõukogule kättetoimetamist ja viimasel sissenõutavate kohtukulude tekkimist, siis piisab, kui hageja kohtukulud jäetakse vastavalt kodukorra artiklile 133 tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. **Jätta hagi osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse tõttu ja osaliselt ilmselge pädevuse puudumise tõttu läbi vaatamata.**

2. **Jätta E. Tomaci kohtukulud tema enda kanda.**

Luxembourg, 26. oktoober 2023.

Kohtusekretär
V. Di Bucci

Koja president
R. da Silva Passos